

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2337

Vragen van het lid **Snijder-Hazelhoff** (VVD) aan de staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie over *het bericht dat Duitsland de achtergronddepositie van ammoniak anders dan in Nederland bepaalt* (ingezonden 23 maart 2012).

Antwoord van staatssecretaris **Bleker** (Economische Zaken, Landbouw en Innovatie) (ontvangen 26 april 2012).

Vraag 1

Kent u het bericht «Duitsland bepaalt achtergronddepositie van ammoniak anders dan Nederland?»¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Waarom gebruiken Nederland en Duitsland een verschillende methode voor het vaststellen van achtergronddepositie, wat zijn de verschillen in methodes en welke methode dient volgens u te worden toegepast? Zo ja waarom?

Antwoord 2

Er bestaat tot op heden geen vastgelegde of voorgeschreven methode waarmee de depositie bepaald moet worden in Europa². Nederland bepaalt de depositie op basis van berekeningen die vergeleken worden met metingen. De berekeningswijze is gebaseerd op de meest recente wetenschappelijke inzichten. De depositieberekeningen worden jaarlijks uitgevoerd en gerapporteerd door RIVM (www.rivm.nl/gcn).

In Duitsland worden berekeningen van de depositie uitgevoerd door TNO voor het BundesUmweltamt. TNO doet dat met een ander methode en met andere invoergegevens. Dit leidt tot verschillen die met name in de grens-

¹ AgriHolland, 21 maart 2012.

² Berekeningen van de depositie over heel Europa vindt plaats door EMEP als onderdeel van de VN-ECE-CLRTAP. Dit gebeurt op een ruimtelijke schaal van 50x50 km. Dit is voor veel landen te grof om de effecten op ecosystemen goed te kunnen inschatten. Vandaar dat landen zelf kunnen en mogen uitrekenen wat de depositie op kleinere schaal is. Daar is geen protocol voor anders dan dat de wetenschappelijke inzichten gevolgd worden. (VN-ECE-CLRTAP: Economic Commission For Europe-Convention on Long Range Transboundary Air Pollution).

streek goed zichtbaar zijn. Een deel van de verschillen is het gevolg van het toepassen van een andere rekenmethode maar ook omdat de ingevoerde emissies (lees: het beleid en de maatregelen) anders zijn. In 2009 heeft RIVM een essentieel onderdeel in haar berekeningswijze aangepast naar aanleiding van nieuw wetenschappelijk onderzoek over het depositieproces (verklaring ammoniakgat). De berekende depositie is door deze aanpassingen aanzienlijk gedaald. Deze aanpassing is echter niet doorgevoerd in de berekeningen die TNO uitgevoerd heeft voor BundesUmweltamt uit 2007 en die geciteerd zijn in het artikel van V-focus. De Duitse overheid hanteert nog steeds de oude methode uit oogpunt van consistentie met het verleden. Nederland kiest ervoor gebruik te maken van de nieuwste inzichten.

Vraag 3

Waarom zijn TNO en het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) niet op de hoogte van elkaars rekenmodellen? Wat betekent het voor de Nederlandse situatie als het rekenmodel van TNO zou worden gebruikt?

Antwoord 3

RIVM en TNO geven aan dat zij op de hoogte zijn van elkaars activiteiten op dit vlak. Het beeld dat geschetst wordt in het V-focus artikel is niet correct. Als het RIVM de «TNO-methode» zou hanteren, dan zouden de deposities in Nederland aanzienlijk hoger zijn. Maar zoals aangegeven is dit niet meer in lijn met de huidige wetenschappelijke inzichten.

Vraag 4

Welke gevolgen heeft het gebruik van verschillende methodes en wat betekent dit voor de Nederlandse ondernemers ten opzichte van onze Duitse collega's?

Antwoord 4

Het gebruik van verschillende methodes leidt tot verschillen in de berekende depositie, waarbij de in Nederland berekende depositiewaarden lager liggen dan in Duitsland. Belangrijker dan het verschil in rekenmethode is het beleid dat door de lidstaten gevoerd wordt om ammoniakemissies te beperken. In Nederland wordt het stikstofprobleem zwaarder gevoeld dan in omliggende landen. Dit komt door de specifieke omstandigheden in het dichtbevolkte Nederland, waarin (kwetsbare) natuur en veehouderijen dicht bij elkaar liggen. Nederland kent door deze hoge stikstofbelasting een strikt beleid om de voldoen aan de Europese vereisten die voortvloeien uit de Richtlijn Nationale Emissieplafonds (NEC-Richtlijn) en Natura 2000.

Vraag 5

Waarom hanteert Nederland strengere regelgeving voor ammoniakdepositie dan Duitsland? Is er volgens u nog sprake van een gelijk speelveld? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 5

Zie vraag 4. Zowel Duitsland als Nederland moeten voldoen aan de Europese vereisten voor de NEC-richtlijn en Natura 2000.

Vraag 6

Heeft de Duitse regelgeving op dit gebied invloed op het behalen van de Nederlandse natuurdoelstellingen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 6

Ja, maar in beperkte mate. Op het moment dat Duitsland haar ammoniakbeleid aanscherpt tot het Nederlandse niveau vermindert de ammoniakimport vanuit Duitsland. Van de Duitse ammoniakuitstoot van ca. 600 kton komt 9 kton in Nederland terecht. Ter vergelijking van de Nederlandse ammoniakuitstoot van 125 kton komt 29 kton in Duitsland terecht³.

³ Bron: EMEP status report 1/2011 Transboundary acidification, eutrophication and ground level ozone in Europe in 2009